

Skjøtselsplan for Smalfjordsletta, slåttemark

Tana kommune, Finnmark fylke

Gunn-Anne Sommersel

Skjøtselsplan for Smalfjordsletta, slåttemark

Tana kommune, Finnmark fylke

Ecofact rapport: 298

www.ecofact.no

Referanse til rapporten:	Sommersel. G.-A., 2013. Skjøtselsplan for Smalfjordsletta, slåttemark, Tana kommune, Finnmark fylke. Ecofact rapport 298, 17 s.
Nøkkelord:	
ISSN:	1891-5450
ISBN:	978-82-8262-296-7
Oppdragsgiver:	Fylkesmannen i Finnmark
Prosjektleder hos Ecofact:	Gunn-Anne Sommersel
Samarbeidspartnere:	
Prosjektmedarbeidere:	
Kvalitetssikret av:	Christina Wegener
Forside:	Oversiktsbilde av Smalfjordsletta. Foto: Gunn-Anne Sommersel

www.ecofact.no

INNHOOLD

1	GENERELL DEL – TEKST FRA MILJØDIREKTORATET	1
1.1	SLÅTTEMARKSUTFORMINGER I NORD NORGE	1
1.2	GENERELLE RÅD VED SKJØTSEL OG RESTAURERING AV VERDIFULLE SLÅTTEMARKER	2
1.2.1	<i>Skjøtsel</i>	2
1.2.2	<i>Restaurering</i>	2
2	SPESIELL DEL – UTARBEIDET AV ECOFACT	4
2.1	SØKBARE EGENSKAPER (FOR NATURBASE)	4
2.2	OMRÅDEBESKRIVELSE (FOR NATURBASE OG SOM GRUNNLAG FOR SKJØTSELSPLANEN)	4
2.3	SKJØTSELSPLAN	7
2.3.1	<i>Mål</i>	7
2.3.2	<i>Aktuelle tiltak</i>	8
2.3.3	<i>Utstyrsbehov</i>	9
2.3.4	<i>Oppfølging</i>	10
2.4	KILDER	11
2.5	ORTOFOTO/KART	12
2.6	BILDER	13
2.7	ARTSLISTE	16

1 GENERELL DEL – TEKST FRA MILJØDIREKTORATET

Slåttemarker er arealer som blir regelmessig slått. Semi-naturlig slåttemark, eller såkalt natureng, er slåttemarker som er formet gjennom rydding og lang tids tradisjonell slått. De er ofte overflatelyddet, men ikke oppdyrket og tilsådd i seinere tid, og ikke eller meget lite gjødslet. De blir slått seint i sesongen. Slåttemarkene blir eller ble gjerne høstbeitet og kanskje også vårbeitet. Hvordan slåttemarkene har vært skjøttet varierer noe fra sted til sted og hvor man er i landet. Slåttemark er urte- og grasdominert og oftest meget artsrik. Den kan være åpen eller tresatt.

Tresatte slåttemarker med styvingstrær som blir høstet ved lauvving er i dag meget sjeldne. Slike såkalte lauvenger ble gjerne beitet om våren, slått en gang seint om sommeren og høstbeitet. I tillegg ble greinene på trærne høstet til lauvfôr med et tidsintervall på 5-8 år. I gammel tid spilte også myr en viktig rolle som slåttearealer (slåttemyr). De fleste jordvannsmyrene i Norge har tidligere vært slått, men myrslåtten opphørte i stor grad alt for lenge siden og forekom bare noen få steder fram til slutten av 1950-årene. Gjengroingen av slåttemyr går imidlertid gjerne langsomt så flere myrer bærer i dag likevel fortsatt preg av denne høstingen. Det er registrert få lauvenger og slåttemyrer som fortsatt er i hevd.

De ulike slåttemarkene tilhører våre mest artsrike naturtyper med meget stor betydning også for andre organismer enn karplanter. Rundt 70 prosent av våre dagsommerfugler er for eksempel knyttet til åpen engvegetasjon (særlig urterik slåttemark) og en rekke vadefugler bruker strandenger (slått eller beita) som hekkeområder og rasteplasser ved trekk. I tillegg har slåttemarker stor betydning for mange truete beitemarksoppper. Slåttemarker kan ikke erstattes av beitemarker fordi de inneholder vegetasjonstyper og flere arter som ikke opprettholdes av beite. I sammenligning med beitemarker har de høyest artsmangfold per m² og også de største bestandene av flere truete engarter. Gjennom historien har de vært, og vil også i framtiden være, viktige ”levende genbanker”. I tillegg er de bærekraftige økosystemer som har vært et nøkkelement i norsk landbruk i tusener av år. I løpet av 1900-tallet har de imidlertid blitt blant våre mest truete naturtyper.

1.1 Slåttemarksutforminger i Nord Norge

Den store variasjonen i vår slåttemarksvegetasjon i Norge er foreløpig bare delvis kartlagt. I det følgende har vi likevel forsøkt å peke på noen utforminger av slåttemarksvegetasjon som kan sees som karakteriske for Nord-Norge og dermed gir denne regionen et særskilt forvaltningsansvar. Vi gir også eksempler på noen verdifulle lokaliteter.

I Nordland finnes fine dunhavreenger med forekomst av bl.a. rødflangre, brudespore, vill-lin, harerug, fjellfrøstjerne og jåblom på skjellsand. Slik eng er tidligere registrert bl.a. på Kjerringøy, Bodø kommune. Ved Kvarv i Sørfold fantes en annen utforming

av dunhavreeng med arter som gulmaure, gjeldkarve og småengkall (Norderhaug 1988). Boreal slåtteeeng (G7) finnes også i Nord-Norge, men her mangler sørlige arter (Fremstad & Moen 2001). Artsrike kalkenger finnes bl.a. på Skogsholmen i Vega kommune. Skogstorkenebb-ballblomeng (G13) er karakteristisk for Nord-Norge og tidligere registrert bl.a. ved Jarfjorden i Finnmark med forekomst av bl.a. flere marikåpearter, sølvbunke, fjelltimotei, hvitbladtistel, gulaks, ryllik, småengkall og harerug (Norderhaug 1988). Enger med et spesielt artsinventar er finnmarksfrøstjerneeng og silkenellikeng (G9) som er registrert i Talvik og Anarjohka i Alta respektive Porsanger, Lebesby, Tana og Sør-Varanger (Alm et al. 1994, Fremstad & Moen 2001). Eksempler i god hevd finnes sannsynligvis ikke lenger, men svakt gjengrodde enger med mye finnmarksfrøstjerne og/eller russkjeks er registrert. Ved Makkenes i Vadsø finnes fine slåttemarklokaliteter som nå beites. Artsrike rester av tidligere slåttemark i tilknytning til sanddynesystemer (dyneeng W2a,b) finnes fortsatt i Nord-Norge bl.a. i Finnmark. De har imidlertid ikke vært i bruk på lang tid (Vibekke Vange pers. medd.).

1.2 Generelle råd ved skjøtsel og restaurering av verdifulle slåttemarker

1.2.1 Skjøtsel

Beste måten å skjøtte ei gammel artsrik eng på, er å følge opp den tradisjonelle driftsformen, uten gjødsel og med sein slått. Det tradisjonelle slåttetidspunktet har variert noe fra sted til sted avhengig av klima og høyde over havet. Derfor er det viktig å finne ut hva som har vært vanlig på den aktuelle lokaliteten eller i nærområdet fra gammelt av. Slått før 10. juli var imidlertid meget sjeldent!

En bør benytte lett redskap (ljå, tohjuls slåmaskin eller lettere traktor der det er mulig). Graset må bakketørkes/eventuelt hesjes før det fjernes. Bakketørkinga er viktig for at frøene til engartene både skal få modne ferdig og bli liggende igjen på enga når høyet samles sammen og kjøres vekk.

Enkelte steder har engene i tillegg vært beitet, enten vår eller høst eller begge deler. Bare beiting kan imidlertid ikke erstatte slått, men er det eneste mulighet for skjøtsel i en periode, er storfebeiting det mest skånsomme. De velger ikke ut ”godbitene” slik sauene gjør. Beitepresset må i tilfelle ikke være for stort, og en må vente seg noe manuell etterrydding. Der en har tidligblomstrende arter som til eksempel søstermarihånd er det særlig viktig at en unngår vårbeite.

1.2.2 Restaurering

Når det gjelder restaurering av enger som er i gjengroing og utvidelse av eksisterende slåtteeareal er det viktig å ikke sette i gang med mer omfattende restaurering enn det en greier å følge opp med skjøtsel i ettertid.

Dersom det er mange delfelt som skal restaureres, kan det være lurt å ta det trinnvis over flere sesonger. Slik blir det mer overkommelig, og en får en følelse med hvor omfattende de ulike tiltakene er, og hva en kan forvente å få gjennomført per sesong.

Hogst/grovrydding bør helst gjennomføres på frossen og gjerne bar mark, dette for å unngå skader på undervegetasjonen og er samtidig lettvinnt for å få så lav stubbe som mulig. Rydding i snø kan være noe mer tungvinnt, mindre busker og oppslag kan også ryddes på sommeren når det er tørt og mye av biomassen er samlet i bladene.

I slåtteeenger som *ikke* har vært tresatt er det ikke noe poeng å sette igjen noe særlig med trær. Gamle styvingstrær må imidlertid spares. Et og annet lauvtre med fin og vid krone kan og få stå. All gran/furu og fremmede treslag (eksempelvis platanlønn) bør fjernes.

Etter hogst er det spesielt viktig at alt ryddeavfall, kvist, stubber og lignende blir samla sammen og brent på egne steder, og aller helst frakta ut av området. Dette for å unngå unødig oppgjødsling. Ryddeavfall som ligger spredd utover vil ellers fort føre til ny dominans av uønska rask og storvoksen konkurransesterk vegetasjon. Oppflising og spredning av flis i området er av samme grunn ikke å anbefale.

Gjenstående biomasse vil ta opp noe av næringen som frigjøres fra de døde røttene til trær og busker som har blitt ryddet vekk. Dette gir en gjødselseffekt som lett forårsaker oppvekst av uønska nitrogenkrevende arter (som for eksempel bringebær og brennesle). Gradvis gjenåpning er derfor viktig. Gjødslingseffekten sammen med økt lysinnstråling fører gjerne også til en del etterrenning. Det er mest effektivt å slå lauvrenningene i juli, når det er minst energi samla i rotsystemet. Dette faller normalt sammen med slåttetidspunktet. Det kan likevel være nødvendig å rydde lauvrenninger flere ganger utover i første sesongen, og i tillegg året etter.

Osp og or sprer seg ved rotskudd, og rydding kan i mange tilfelle føre til utstrakt renning. Disse kan det derfor lønne seg å ringbarke (sokke). Det bør da skjæres et fem cm bredt band rundt treet nedenfor nederste greina. Det er viktig at snittet er så dypt at all barken forsvinner, slik at transporten av næringsstoff helt sikkert er brutt. Det er lettest å ringbarke om våren. Etter tre somre må de døde trærne fjernes.

Stubber må kappes helt ned til bakken, enten i forbindelse med hogsten eller ved etterrydding på barmark. Større stubber vil gå raskere i forråtning om en skiller barken fra veden med et spett eller lignende, og så stapper jord i mellom. Med unntak av osp og or kan en også unngå renninger på denne måten. Dette kan til eksempel være aktuelt i kanter som hindrer lysinnstråling til slåttemarka.

Problemarter som bringebær- og rosekratt, brennesle, mjøduert eller liknende går normalt ut ved slått, men kan være avhengig av slått flere ganger per sesong i begynnelsen med ljà eller krattrydder. Ev. felt med einstape (bregne) bør slås ned med kjepp (ikke skjæres ned). På denne måten fortsetter bregna med å transportere næring fra røttene, og utarmer så rotsystemet. Den bør så fjernes på høsten.

For mer utfyllende om skjøtsel, restaurering og hevd, se:

Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker som finnes på DN's hjemmesider: <http://www.dirnat.no/content/1916/>

2 SPESIELL DEL – UTARBEIDET AV ECOFACT

2.1 Søkbare egenskaper (for Naturbase)

*Navn på lokaliteten	*Kommune	*Områdenummer
Smalfjordsletta	Tana	2025-01
ID i Naturbase	*Registrert i felt av:	*Dato
	Gunn-Anne Sommersel	06.08.2013
Eventuelle tidligere registreringer (år og navn) og andre kilder (skriftlige og muntlige)	Skjøtselsavtale	
23.08.2011 – Harald Bratli, John Bjarne Jordal	Inngått år: 2014	
	Utløper år: 2018	
	% andel	% andel
*Hovednaturtype:		Utforminger
Slåttemark (D01)	100 %	Svak lågurt slåtteeng(D0115) 75 %
Tilleggsnaturtyper:		Svak lågurt slåttefukteng (D0118) 20 %
		Slåttevåteng (D0121) 5 %
*Verdi (A, B, C): A	Annen dokumentasjon (bilder, belagte arter m.m.)	

Påvirkningsfaktorer (kodeliste i håndbok 13, vedlegg 11)

Stedkvalitet	Tilstand/hevd	Bruk (nå)				Vegetasjonstyper
< 20 m	x God	Slått	x	Torvtekt		
20 – 50 m	Svak	x Beite		Brenning		
50 – 100 m	Ingen	Pløying		Park/hagestell		
> 100 m	Gjengrodd	x Gjødsling				
	Dårlig	Lauving				

2.2 Områdebeskrivelse (for Naturbase og som grunnlag for skjøtselsplanen)

Innledning

Gunn-Anne Sommersel fra Ecofact undersøkte området den 6. august 2013 i forbindelse med utarbeiding av skjøtselsplanen for denne slåttemarka. Området er også avgrenset og kartlagt av Harald Bratli og John Bjarne Jordal 23.08.2011.

Beliggenhet og naturgrunnlag

De avgrensede engene ligger i tilknytning til et lite bruk på Smalfjordsletta innerst i Smalfjorden ved elva Raddovuonjohka i Vestertana. Engene er til sammen på knappe 10 daa, og begrenses av veien ned mot fjorden, langs bjørkeskog og et lite stykke langs elva. I tillegg holdes området rundt husene utenfor og noen områder med store trær bak husene. Berggrunnen består av sandstein. Løsmassene er tykk marin strandavsetning

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er slåttemark (D01) med utformingene svak lågurtslåtteeng (D0115) svak lågurt slåttefukteng (D0118) og slåttevåteng (D0121). De to første utformingene er i

mosaikk over det meste av enga og står for ca 95% av arealet, mens slåttevåtenga befinner seg bak husene ned mot elva og er resterende del. Vegetasjonstypene, i henhold til Fremstad (1997) er dels en blanding av frisk fattigeng (G4) og frisk/tørr, middels baserik eng i nordlige, kontinentale strøk med silkenellik-utforming (G9b) og dels våt/fuktig, middels næringsrik eng (G12). Silkenellikeng regnes som akutt truet (CR) i Fremstad og Moen (2001).

Artsmangfold

Området er artsrikt med 53 registrerte arter på selve engarealet i 2013, hvorav 41 av disse regnes som engarter. Det ble ikke registrert noen rødlistede arter.

De viktigste av engartene som begunstiges av langvarig ekstensiv hevd er ryllik (*Achillea millefolium*), engkvein (*Agrostis capillaris*), fjellgulaks (*Anthoxanthum nipponicum*), harerug (*Bistorta vivipara*), bekkeblom (*Caltha palustris*), blåklokke (*Campanula rotundifolia*), silkenellik (*Dianthus superbus*), fjelløyentrøst (*Euphrasia wettsteinii*), enghumleblom (*Geum rivale*), engfrytle (*Luzula multiflora* ssp. *multiflora*) og småengkall (*Rhinanthus minor*).

En del arter som normalt begunstiges under gjengroingsfasen er også godt representert i deler av området, med hundekjeks (*Anthriscus sylvestris*), kvitbladtistel (*Cirsium heterophyllum*), mjødurt (*Filipendula ulmaria*), skogstorkenebb (*Geranium sylvaticum*) og ballblom (*Trollius europaeus*). I tillegg ser det ut til at finnmarksnyserot (*Veratrum lobelianum* ssp. *misae*) og sibirgrasløk (*Allium schoenoprasum*) også kommer med i denne kategorien siden den hovedsakelig opptrer i områder med mindre skjøtsel og sammen med gjengroingsartene. Det gjør også i skogørkvein (*Calamagrostis phragmitoides*) som fins i store mengder i kanten av skogen der det ikke har vært slått på en stund.

Ut over dette var det mye av de vanlige engartene som sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*), sauesvingel (*Festuca ovina*), seterrapp (*Poa pratensis* ssp. *alpigena*), engsoleie (*Ranunculus acris*), engsyre (*Rumex acetosa*), småsyre (*Rumex acetosella*), fjelltistel (*Saussurea alpina*), følblom (*Scorzoneroideis autumnalis*), rød jonsokblom (*Silene dioica*), gullris (*Solidago virgaurea*), kvitkløver (*Trifolium repens*), vendelrot (*Valeriana sambucifolia*) og fuglevikke (*Vicia cracca*) spredt over det meste. Timotei (*Phelum pratense* ssp. *pratense*) er muligens innsådd.

I våtere områder er det arter som bekkeblom, (*Caltha palustris*), nordlandsstarr (*Carex aquatilis*), myrhatt (*Comarum palustre*), elvesnelle (*Equisetum fluviatile*), duskull (*Eriophorum angustifolium*), trådsiv (*Juncus filiformis*), krypssoleie (*Ranunculus repens*) og molte (*Rubus chamaemorus*) inn mot skogen.

Bruk, tilstand og påvirkning

Gården har hatt både sauer og kyr tidligere. Slutten foregikk i slutten av juli fram til og med begynnelsen av august. Høyet ble tørket på hesjer, og noe på bakken. Det har vært brukt svært sparsomt med kunstgjødsel. I dag slås store deler av området fortsatt

årlig, og høyet tas ut av området. Enkelte områder i utkanten av engene og i de små bakkene slås det ikke.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Kulturminner

Gammel grunnmur nede ved veien.

Skjøtsel og hensyn

De områdene som ikke har vært slått en stund trenger en lettere restaurering, ut over dette kan slått gjøres i henhold til skjøtselsplan for området.

Del av helhetlig landskap

Engene rundt husene har blitt noe mindre enn det de en gang var på grunn av gjengroing. Landskapet rundt bærer lite preg av å ha vært beitemark. Det er et lite småbruk like ved, men det bærer mer preg av gjengroing.

Verdibegrunnelse

Selve enga er stor (10 daa), noe som peker mot høy verdi. Enga er også i hevd, og er åpen mark med enkelte trær, men trærne passer fint inn i gårdslandskapet og bidrar til variasjon. Det ble ikke registrert rødlistede arter i området, men en av vegetasjonstypene (silkenellikeng, G09b) regnes som akutt truet. Antallet engarter (41) og også uvanlig høyt for landsdelen. Enga får derfor en klar høy verdi (A).

2.3 Skjøtselsplan

Dato skjøtselsplan: 01.01.2014	Utformet av: Gunn-Anne Sommersel	Firma: Ecofact Nord AS	
UTM: W35 0538911,7813251	Gnr/bnr. 20/15	Areal (nåværende) 10 daa	Areal etter evt restaurering Del av verneomr Nei

2.3.1 Mål

Hovedmål for lokaliteten: Det viktigste av hovedmålene er å opprettholde den gode tilstanden ved å fortsette slåtten på det arealet som i dag allerede blir slått (ikke-skravert, område 01, se figur 3). Neste hovedmål er å bringe de resterende arealene tilbake i aktiv hevd etter følgende prioritering:

- 1) Område 02 (ca 0,7 daa) og 04 (ca 0,5 daa) siden de innehar silkenellikeng, og i tillegg er i forlengelsen av det området som allerede er i hevd.
- 2) Område 05 (ca 0,5 daa) siden dette er slåttefukteng og fuktengene er underrepresentert som grunntype.
- 3) Område 03 (ca 2 daa) som krever en mindre restaurering, men vil bidra til at Smalfjordsletta framstår som et mer helhetlig kulturlandskap.
- 4) Område 06 (ca 1,4 daa) som krever en mindre restaurering, men vil bidra til at Smalfjordsletta framstår som et mer helhetlig kulturlandskap. Området er imidlertid mer i utkanten av engarealet enn område 03, og derfor mindre prioritert.

Konkrete delmål:

- Gjengroingsprosessen skal hindres, både ved å fjerne oppsamlet dødt plantemateriale som gir uønsket næringstilførsel, og ved å opprettholde slåtten.
- Framvekst av tradisjonelle slåttemarksarter skal økes ved å bedre lystilgangen ved jordoverflaten.
- Få enga tilbake i en tilstand av aktiv hevd, nærmest mulig den tradisjonelle

Eventuelle spesifikke mål for delområde(r):

Tilstandsmål arter:

Område 02 og 04: Økt forekomst av tradisjonelle slåttemarksarter som for eksempel silkenellik, marinøkkel og fjelløyentrøst. Dette er småvokste urter som krever god lystilgang til bakken.

Mål for bekjempelse av problemarter/gjengroing:

Område 02 og 04: Fjerne små busker av bjørk

Område 05: Redusere bestanden av mjødukt og sølvbunke slik at de ikke lenger er dominerende arter og de tradisjonelle artene for fukteng kommer bedre fram.

Område 03 og 06: Redusere/fjerne bestanden av skogørkvein og andre gjengroingsarter.

2.3.2 *Aktuelle tiltak*

Generelle tiltak	Prioritering (år)	Antall daa/m	Kontroll (dato)
<i>For å nå målet om å hindre gjengroingsprosessen og øke framvekst av tradisjonelle slåttemarksarter:</i>			
Alt av visnede plantedeler fra de siste årene som ligger på bakken fjernes (område 02, 03, 04, 05 og 06, men husk prioriteringen). <ul style="list-style-type: none"> • Det beste er å bruke rive. • Tungt maskineri må ikke brukes. • Tohjulstraktor med rive kan brukes • Det visne plantematerialet bør fraktes ut av området, og heller ikke legges i overkant slik at næring følger med regnvann nedover i enga 	2014-15	ca 5 daa	
<i>For å nå målet med å få enga tilbake i en tilstand av aktiv hevd nærmest mulig den tradisjonelle og tilstandsmål arter i alle delområder</i>			
Gjennomføre årlig slått uten bruk av tunge maskiner. <ul style="list-style-type: none"> • Tohjulstraktor med slåttekriver kan brukes i delområde 02, mens ljà er nødvendig i delområde 01 pga mye stein. • Slåttetidspunkt seint på sommeren (etter 10. juli), så de blomstrende plantene får tid til å sette frø. • Bakketøking eller hesjing av høyet • Høyet må fjernes etterpå, da høy som ligger igjen gjødsler området og endrer lys- og fuktighetsforhold på bakken slik at gjengroing stimuleres • Unngå å gjødsle området 	Fra 2015	ca 10 daa	

Aktuelle restaureringstiltak ut over de generelle	Prioritering (år)	Antall daa	Kontroll (dato)
<i>For å nå målet med å få enga tilbake i en tilstand av aktiv hevd nærmest mulig den tradisjonelle og tilstandsmål arter i områdene 05, 03 og 06</i>	2015-17	3,9 daa	
<ul style="list-style-type: none"> • Det kan være nødvendig å slå området to ganger i sesongen de første årene for å redusere mengden av gjengroingsarter 			
<i>For å nå målet med å fjerne små busker av bjørk i område 02 og 04</i>	2014		
<ul style="list-style-type: none"> • Dra gjerne opp de små bjørkebuskene med rota om det er mulig, eventuelt kapp av så lavt ned på stammen som mulig. Husk at det skal slås i området etterpå. • Det er viktig å fjerne kvister og greiner ut av området for å unngå gjødsling 			
Aktuelle årlige skjøtselstiltak, ut over de generelle:	Prioritering (år)	Antall daa/m	Kontroll (dato)
Ingen			

2.3.3 Utstysbehov

2.3.4 Oppfølging

Skjøtselsplanen skal evalueres innen, ____ år:

Behov for registrering av spesifikke artsgrupper:

Tilskudd søkt år:

Søkt til:

Tilskudd tildelt år:

Tildelt fra:

Skjøtselsavtale parter:

ANSVAR:

Person(-er) som har ansvar for iverksettelse av skjøtselsplanen

---

2.4 Kilder

Direktoratet for naturforvaltning (2007). Kartlegging av naturtyper – Verdisetting av biologisk mangfold. DN-håndbok 13, 2. utgave 2006 (oppdatert 2007).

Fremstad, E. (1997): Vegetasjonstyper i Norge. NINA Temahefte 12: 1-279.

Fremstad, E. og Moen, A. (red.) 2001. Truete vegetasjonstyper i Norge. – NTNU Vitenskapsmuseet Rapp. bot. Ser. 2001-4: 1-231.

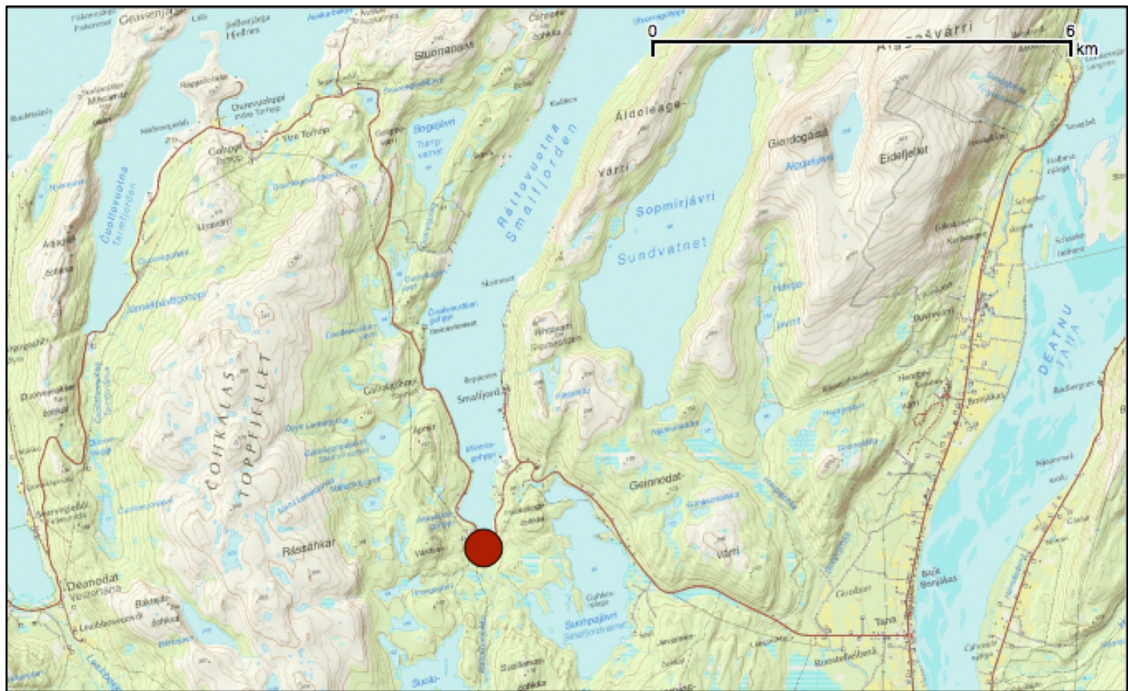
Lid, J. og Lid, D.T. (2007). Norsk flora. Oslo: Det norske samlaget.

Miljødirektoratet:

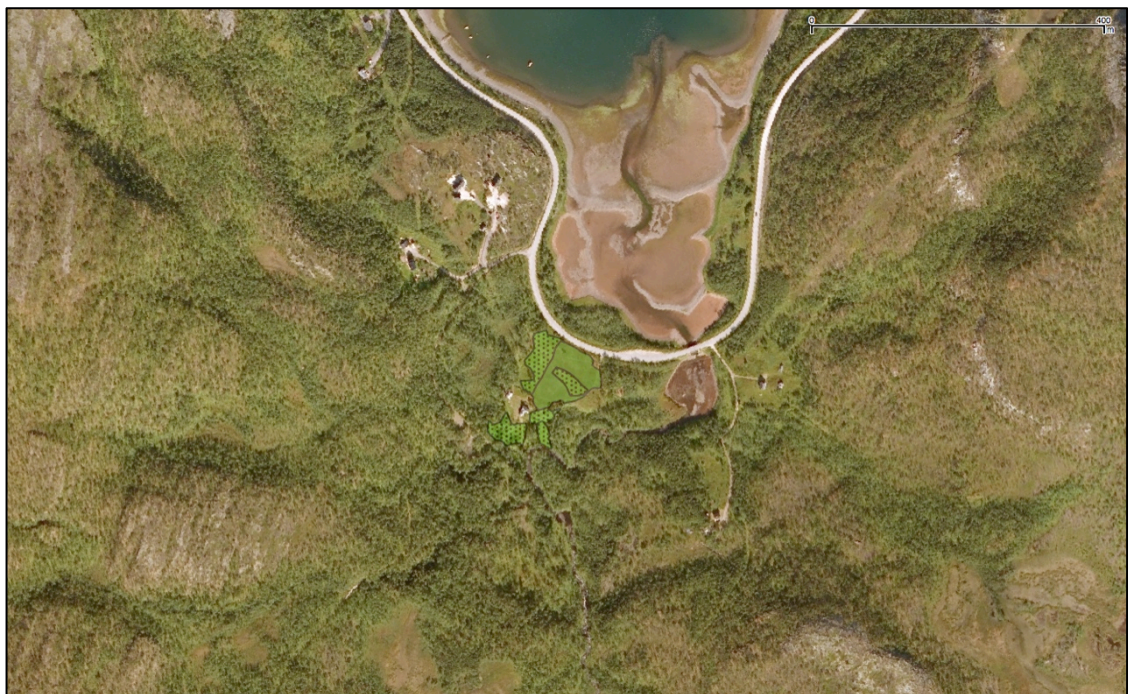
Utkast til nye faktaark 2013 (www.dropbox.com/sh/5t9ioygg3uyubxl/zAE6LulSfs)

www.artsdatabanken.no

2.5 Ortofoto/kart

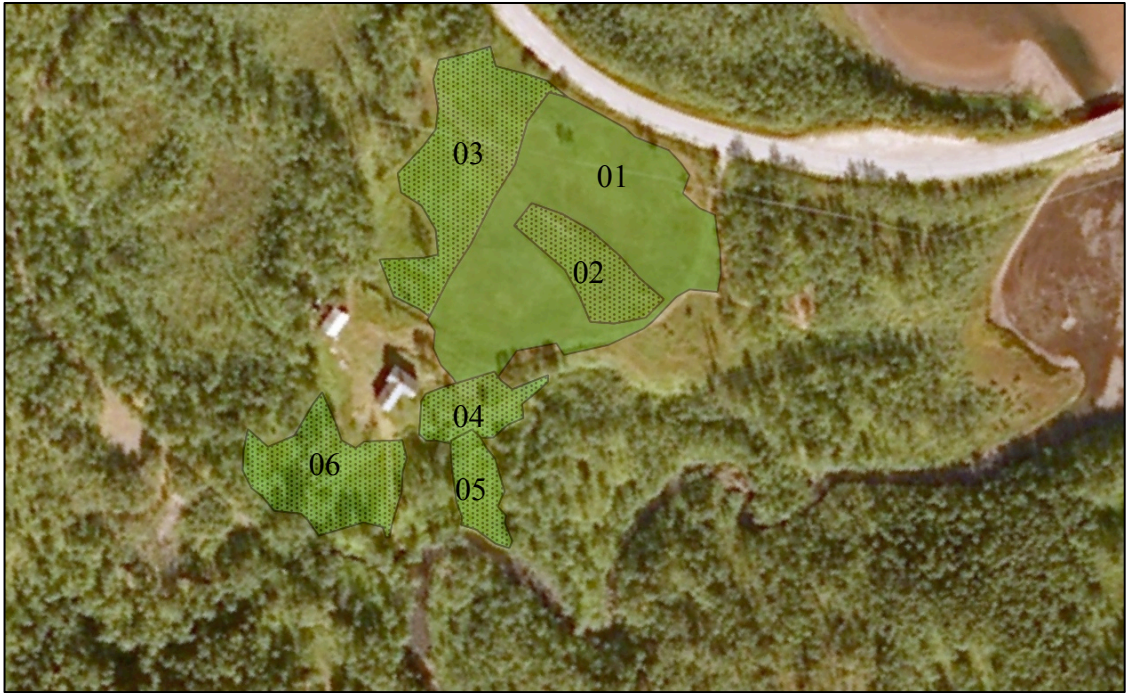

Figur 1. Kart som viser lokalitetens plassering i Smalfjorden, Tana kommune.

Figur 2. Ortofoto som viser slåttemarkenes plassering i terrenget i Smalfjorden, Tana kommune.

Figur 3. Avgrensning av lokaliteten. Hele det avgrensede området har tidligere vært slått. Skraverte områder er under gjengroing, og krever enkelte restaureringstiltak. Området uten skravur (01) er svak lågurtslåtteeing som har blitt slått jevnlig og er i god hevd. Område 02 og 04 er silkenellikeng (G09) under gjengroing. Område 05 er slåttevåteng og svak lågurt slåttefukteng. Område 03 og 06 er svak lågurtslåtteeing under gjengroing

2.6 Bilder

Figur 4. Gammel slåttemark i hevd på Smalfjordsletta i Tana kommune. Område 01 er i forgrunnen i bildet, og område 02 i skråninga lenger bak. I skråninga ser man tydelig oppslag av bjørk.

Figur 5. Gammel slåttemark under gjengroing i område 03 på Smalfjordsletta i Tana kommune.

Figur 6. Gammel slåttemark som bare delvis er holdt i hevd i område 04 på Smalfjordsletta i Tana kommune.

Figur 7. Gammel slåtte­mark med utforming svak lågurt slåttefukteng og slåttevåteng under gjengroing i område 05 på Smalfjordsletta i Tana kommune.

Figur8. Gammel slåtte­mark med under gjengroing i område 06 på Smalfjordsletta i Tana kommune.

2.7 Artsliste

Vitenskapelig navn	Norsk navn
<i>Achillea millefolium</i>	ryllik
<i>Agrostis capillaris</i>	engkvein
<i>Alchemilla</i> sp.	marikåpe
<i>Allium schoenophrasum</i>	grasløk (vill)
<i>Anthoxanthum nipponicum</i>	fjellgulaks
<i>Anthriscus sylvestris</i>	hundekjeks
<i>Athyrium filix-femina</i>	skogburkne
<i>Avenella flexuosa</i>	smyle
<i>Betula pubescens</i>	bjørk
<i>Bistorta vivipara</i>	harerug
<i>Calamagrostis phragmitoides</i>	skogrørkvein
<i>Caltha palustris</i>	bekkeblom
<i>Campanula rotundifolia</i>	blåklokke
<i>Carex aquatilis</i>	nordlandsstarr
<i>Chamaepericlymenum suesicum</i>	skrubbær
<i>Cirsium heterophyllum</i>	hvitbladtistel
<i>Comarum palustre</i>	myrhatt
<i>Dactylorhiza maculata</i>	flekkmarihand
<i>Deschampsia cespitosa</i>	sølvbunke
<i>Dianthus superbus</i>	silkenellik
<i>Empetrum nigrum</i>	kreking
<i>Equisetum arvense</i>	åkersnelle
<i>Equisetum fluviatile</i>	elvesnelle
<i>Eriophorum angustifolium</i>	duskull
<i>Euphrasia wettsteinii</i>	fjelløyentrøst
<i>Festuca ovina</i>	sauesvingel
<i>Filipendula ulmaria</i>	mjødurt
<i>Geranium sylvaticum</i>	skogstorkenebb
<i>Geum rivale</i>	enghumleblom
<i>Juncus filiformis</i>	trådsiv
<i>Luzula multiflora</i> ssp. <i>multiflora</i>	engfrytle
<i>Phleum pratense</i>	timotei
<i>Poa pratensis</i> ssp. <i>alpigena</i>	seterrapp
<i>Pyrola media</i>	klokkevintergrønn
<i>Ranunculus acris</i>	engsoleie
<i>Ranunculus repens</i>	krypsoleie
<i>Rhinanthus minor</i>	småengkall
<i>Rubus arcticus</i>	åkerbær
<i>Rubus chamaemorus</i>	molte
<i>Rubus saxatilis</i>	teiebær
<i>Rumex acetosa</i>	engsyre
<i>Rumex acetosella</i>	småsyre
<i>Saussurea alpina</i>	fjelltistel

Vitenskapelig navn	Norsk navn
<i>Scorzoneroides autumnalis</i>	følblom
<i>Silene dioica</i>	rød jonsokblom
<i>Solidago virgaurea</i>	gullris
<i>Stellaria graminea</i>	grasstjerneblom
<i>Trifolium repens</i>	kvitkløver
<i>Trollius europaeus</i>	ballblom
<i>Vaccinium vitis-idaea</i>	tyttebær
<i>Valeriana sambucifolia</i>	vendelrot
<i>Veratrum lobelianum</i> ssp. <i>misae</i>	finnmarksnyserot
<i>Vicia cracca</i>	fuglevikke
